

ikke alene Fredningsbestemmelser, der hjælpe, men det kommer ogsaa an paa Aarstiden; den har ogsaa væsentlig Indflydelse paa Bildtets For-merelse. Med Hensyn til Agerhøns tror jeg at turde sige, at der har aldrig været saa faa Agerhøns som for Diebliffet — det vil da sige i min Egn, som jeg har Kjendskab til, maasse der er andre Egne, hvor de have formeret sig meget; men saa er der jo Medlemmer tilstede, som ville kunne godtgjøre dette. Desom det har viist sig, at den nævnte Lov i en væsentlig Grad har hjulpet til at formere Bildtet, er der maasse Grund til fremdeles at frede det; men jeg kan, som sagt, ikke skjønne, at det har hjulpet med Hensyn til Agerhønsene, idet jeg, som sagt, synes, at der er færre end for 3 Aar tilbage. Der foreligger nu et Ændringsforslag, som gaar ud paa at indskrænke Sagten paa Agerhøns til een Maaned. (Flere Stemmer: Nei, to Maaned!) Ja, een Maaned var da ogsaa vel kort. Nu skal det indrømmes, at Sægerne ere ingenlunde Agerhønsenes værste Fiende; om Aarstiden er streng eller mild, har ogsaa stor Betydning. Den strenge Vinter ifjor gjorde, at Næve, og navnlig Høge, toge en Del; men jeg ser ingen Grund til at frede Agerhøns for Høgens og Nævens Skyld. Det forekommer mig altsaa, at det er en altfor kort Tid, hvori det efter Ændringsforslaget vil blive tilladt at skyde Høns. Med Hensyn til de Udtalelser, som ere fremkomne fra Dyrebefyttelsens Standpunkt, da foreligger der jo ikke noget Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det ikke maa tillades upøvede Sægere at jage. Jeg skal kun berøre dette med nogle ganske faa Ord. Man gaar ud fra, at det i Reglen er de upøvede Sægere, som saare Bildtet mest, men dette er en Feiltagelse. Den upøvede Sæger skyder i Reglen forbi, men forøvrigt kan en saadan Sæger jo ligesaa godt træffe og dræbe Dyret, som han kan træffe og saare det. Ganske anderledes forholder det sig derimod med den pøvede Sæger; det er netop den pøvede Sæger, som hyppigt saarer Bildtet. (En Stemme: Han skyder det ned!) Ja, paa ganske kort Afstand vil jeg indrømme, at han i Reglen skyder ned, men derfor det er paa lang Afstand, saa vil det ikke hende saa sjældent, at det ikke lykkes ham, medens han dog ofte rammer det. Saaer Bildtet Kuglen paa det rigtige Sted, saa falder det naturligtvis, men i Reglen gaar det med Studet i Livet. Jeg siger derfor, at fra Dyrebefyttelsens Standpunkt er det i Grunden urigtigt at forbyde upøvede Sægere at gaa paa Sagt. — Jeg kunde godt være med til at vedtage en Lov, som vilde frede Bildtet, men det forekommer mig, at et Lovforslag som dette, hvor Fredningstiden ikke er den samme for Haver og Agerhøns, er meget uheldigt. Nu siger man nok, at November og December Maaned er en meget farlig Tid for Agerhøns; thi, naar der ligger Sne paa Jorden, saa kan man mange Gange nedlægge en Flok

Agerhøns med et eneste Stød; men jeg vil spørge de Herrer: naar en Sæger gaar ud for at skyde Haver, tror De saa virkelig, at han lader en saadan Flok Høns ligge? I Reglen gjør han det ikke. Jeg er vis paa, at ikke tre Fjerdedel af Sægerne vilde lade en saadan Flok Høns ligge. Jeg finder det derfor uheldigt, at vi gaa hen og vedtage en Lov, som vi vide ikke vil blive overholdt, thi derved svække vi Retsberidtheden hos Folket. Vi have jo havt et Exempel i disse Dage, som er fremdraget under Forhandlingerne her i Tinget, og hvor vi have set, hvorledes det gaar, naar Regjeringen gaar udenfor Grundloven. Dette har jo demoraliseret Høirebladene i den Grad, at de ligefrem anbefale at gjøre Grundlovsbrud, og det uagtet Grundloven jo er ganske godt skrevet, saa man ikke behøver at gaa udenfor den. Men, naar vi altsaa her skrive en Lov, om hvilken vi med Visshed vide, at den ikke vil kunne overholdes, saa siger jeg, at dette er urigtigt. Jeg mener, at Fredningsbestemmelsen skal være den samme for Haver og Agerhøns, og jeg tror, at det er rigtigt at forbyde Søndagsjagten. Nu siger man nok, at det er udemokratisk at forbyde Søndagsjagten, men det forekommer ikke mig at være udemokratisk, da det i Reglen er dem, der ingen Sagtret have, der gaa mest om Søndagen. Søndagsjægerne kunne undertiden volde stor Ulempe. Jeg har været i Kirke og hørt, at der er blevet skudt rundt omkring Kirken, thi naar en Sæger kommer efter noget Bildt, saa standser han ingenlunde, fordi han kommer i Nærheden af Kirken. Det, at Bedkommende skulde have Lov til at gaa, end- skjønt de ingen Sagtret have, er ikke rigtigt; ja naar Andre give dem Lov dertil, saa er det rigtigt; men jeg siger, at vi skulle ikke vedtage en Lov, som vi vide vil blive overtraadt meget stærkt og det især om Søndagen. Saaledes som Lovforslaget nu er, tror jeg, at det er bedst, at vi forkaste det, thi saa er det kun en Maanedstid længere om Aaret, at man faar Lov til at jage, thi saa gjælder den gamle Lov. Mener man, at Sagtloven trænger til en Revision, saa tror jeg, at den langt snarere vil blive revideret, naar vi opgave det foreliggende Lovforslag for iaar.

Bøffen: Under tidligere Forhandlinger har jeg gjentagne Gange gjort den Betragtning gjældende, at det for Forslagsstillerne af nærværende Lovforslag var det overveiende Hensyn, at man overhovedet sit den midlertidige Sagtlov forlængt i de paagjældende 3 Aar. Det er den samme Betragtning, som jeg vil gjøre gjældende med Hensyn til de her foreliggende, af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag, som det erede Medlem for Sorø Amts Iste Valgtreds (P. Andersen) nærmere har motiveret. Med Hensyn til Ændringsforslagets Indhold skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at det jo gaar i samme Retning